

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213217407
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4213217407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom J., G. XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, proti žalovanému: C. Y., nar. X.X.XXXX, bytom F., č. d XXX, zastúpený: JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka so sídlom Komárno, Nám. M. R. Štefánika 6, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21. januára 2019 č. k. 8C/318/2013-294, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 21. januára 2019 č. k. 8C/318/2013-294, pri právnom posúdení podľa § 148 ods. 1, § 150, § 143 Občianskeho zákonníka, § 149, § 151 ods. 1, § 150 ods. 1, článku 8 a článku 15 CSP podanú žalobu žalobkyne ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej iba „BSM“) ako nedôvodnú zamietol.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému v tomto konaní priznal voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súdny úradník rozhodnutím na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že účastníkov tohto konania zaťažuje úver, ktorého zostatok ku dňu právoplatnosti rozsudku žalobkyňa preukázať nevedela. V žalobe žalobkyňa uviedla, že úver ako pasívum je jediným predmetom ich BSM. Až písomným podaním zo dňa 5.11.2018 žalobkyňa rozšírila predmet BSM, na ktoré rozšírenie súd neprihliadol, pretože súd môže vyporiadať iba ten majetok, a hodnoty tvoriace BSM, ktoré účastníci v konaní navrhli do troch rokov od zániku BSM, t. j. v danom prípade do 4.6.2016. V tejto súvislosti poukázal prvoinštančný súd na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.5.2018 sp. zn. 19Co/311/2017. Rozšírenie masy BSM po dátume 4.6.2016 je neprípustné, pričom platí domnienka v zmysle § 149 ods. 4 Obč. zákonníka. Predmetom vyporiadania BSM je preto v tomto konaní iba úver, ako pasívum.

4. Z obsahu LV č. XXXX pre k. ú. F. je zrejmé, že byt žalobkyňa odpredala na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.3.2015. Krstná mama žalobkyne, p. C. V. v konaní ako svedkyňa v čestnom prehlásení so septembra 2018 uviedla, že predmetný byt v F. bol rekonštruovaný ešte v roku 2005. Peniaze z úveru

žalovaný investoval pravdepodobne do svojho podnikania. Žalobkyňa nikdy nemala prístup k jeho účtom. Úver obidvaja zobrali spoločne ako manželia, a preto žalovaný by mal z tohto úveru polovicu zaplatiť žalobkyni. Svedkyňa L. L. (dcéra žalobkyne) uviedla, že jej mama povedala, že žalovaný zobral úver, avšak ona tvrdí, že peniaze na rekonštrukciu bytu použité neboli. Na jeseň v roku 2012 už boli hádky medzi stranami tohto sporu, avšak v tom čase bol už byt v F. zrekonštruovaný. Svedkyňa ďalej uviedla, že niečo sa síce rekonštruovalo aj počas trvania manželstva strán sporu, avšak nevedela uviesť, čo sa vlastne rekonštruovalo a takisto nevedela uviesť, na aký účel bol predmetný úver poskytnutý.

5. Na základe zmluvy zo dňa 25.10.2012 č. 077/3005/12SU o OTP HYPO úvere, OTP banka Slovensko, a.s. poskytla stranám sporu úver v sume 33 000 eur s tým, že takto poskytnutý úver sa použije dohodnutým spôsobom na dohodnutý účel. Podľa čl. I. bod 3 tejto zmluvy, predmetný úver bol poskytnutý za účelom splatenia úveru a údržby nehnuteľnosti. Podľa čl. III. bod 1.1 písm. g/ čerpanie tohto úveru je podmienené čestným vyhlásením dlžníka, že sumu 9 788 eur ako 40 % zo sumy určenej na rekonštrukciu preinvestoval, resp. preinvestuje na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Časť úveru bude použitá na splatenie úveru v SLSP, a.s., podľa aktuálneho zostatku a zostatok úveru bude použitý na rekonštrukciu nehnuteľnosti, pričom bude uhradený na účet dodávateľa, resp. refundovaný na účet dlžníka. Podľa čl. III bod 4 citovanej zmluvy, dlžník môže úver čerpať iba na dohodnutý účel.

6. Žalobkyňa preukázala iba tú skutočnosť, že dňa 30.10.2012 bola suma 8 530,14 eura poukázaná na úhradu úveru č. 211560657/0900, ktorý bol poskytnutý žalobkyni dňa 26.2.2003. Túto skutočnosť potvrdila aj SLSP, a.s. dňa 18.10.2013. Takisto bolo preukázané čerpanie úveru v sume 9 788 eura (výpis z účtu č. OTP banky). Z výpisu z účtu č. 2 OTP banky vyplýva, že dňa 28.11.2012 bolo čerpanie predmetného úveru v sume 14 681 eura a doklady sa museli odovzdať z dôvodu preukázania nákladov veriteľovi. OTP banka v dňoch 1.12.2014, 17.4.2015 a 17.6.2015 oznámila súdu, že predmetný úverový spis nemá k dispozícii, pretože ho nevie dohľadať.

7. Žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom súdu nepreukázala svoje tvrdenia prezentované v ňou podanej žalobe, t. j. že žalovaný mal predmetný úver použiť na svoje podnikanie. Tvrdenia svedkýň sa javili súdu ako účelové, pretože išlo o žalobkyni blízke osoby uvádzajúce tie skutočnosti, ktoré počuli práve od žalobkyne. Z výpovedí týchto svedkýň nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že žalovaný sa nasťahoval do bytu patriaceho žalobkyni v tom čase, keď už bol tento byt zrekonštruovaný.

8. Takisto nemal súd hodnoverne a nad všetky pochybnosti za preukázané tvrdenia žalobkyne v tom smere, že suma 24 469,86 eura z poskytnutého úveru bola použitá na spoločné účely, t. j. že nebola investovaná do jej bytu, pretože finančné prostriedky pochádzajúce z predmetného úveru boli a mohli byť použité jedine a len na ten účel, ktorý bol v zmluve uvedený alebo limitovaný. K platbám v obchodoch Amnesia, Mango, Mayo Chix a Triumph, na ktoré platby poukazovala žalobkyňa, súd uviedol, že ide o obchody špecializujúce sa na predaj ženského oblečenia, resp. spodného ženského prádla.

9. V kontexte týchto dôvodov prvoinštančný súd podanú žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol, pretože zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu a žalobkyňa svoje tvrdenia žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala.

10. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, poukazujúc na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobkyni prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania.

11. Pri prvom úkone, ktorý vo veci patrilo žalovanému (odvolanie žalovaného zo dňa 7.10.2013 na č. I. 231 spisu) tento vôbec nespomínal použitie úveru na rekonštrukciu bytu žalobkyne, ako to uvádzal neskôr. V predmetnom odvolaní spomínal použitie úveru na podnikanie žalobkyne a jej potreby, čo však nepreukázal. Obdobné to bolo aj na pojednávaní pred prvoinštančným súdom dňa 18.6.2014, keď žalovaný nevzniesol žiadne pripomienky, či námietky k výpovedi žalobkyne, ktorá podrobne opisovala rekonštrukčné práce na jej byte s uvedením časového obdobia. Po 25.10.2012, t. j. po poskytnutí úveru suma skoro 25 000 eur, ako tvrdí žalovaný, však do bytu preinvestovaná nebola, pretože byt už bol hotový.

12. Súd v odsekoch 12. a 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku nesprávne presunul dôkaznú povinnosť zo žalovaného na žalobkyňu, pretože bolo preukázané, že celý úver bol poskytnutý na účet žalovaného, ku ktorému žalobkyňa nemala dispozičné právo. Tu potom dôkazná povinnosť žalobkyne končí a nastupuje dôkazná povinnosť žalovaného ohľadne preukázania výberov z tohto účtu v súvislosti s poskytnutým úverom. Už len žalobkyňou uvádzané platby preukazujú, že úver nešiel na rekonštrukciu jej bytu. V tejto súvislosti dal do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/122/2006. Ak v konaní o vyporiadanie niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do BSM nepatria, musí takéto tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva, ako aj spôsob jeho vyporiadania. Vyporiadanie sa realizuje v tzv. širšom rozsahu, čo znamená, že sa vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Žalobkyňa poprela skutkové tvrdenia žalovaného ohľadne použitia úveru na jej potreby, podnikanie a rekonštrukciu bytu, pričom žalovaný opak nepreukázal. Súd prvej inštancie sa nesprávne uspokojil s tým, čo bolo uvedené v úverovej zmluve, t. j. údržba nehnuteľností. Vypočítané svedkyne jednoznačne preukázali, že úver na rekonštrukciu bytu použitý nebol.

13. Žalovaný nepreukázal na aký účel bola poukázaná suma 3 500 eur na účet jeho spoločnosti V TECHNIK, s.r.o. a uspokojil sa iba s jeho tvrdením, že išlo o nákup materiálu na rekonštrukciu predmetného bytu. Nie je možné súhlasiť ani s konštatovaním súdu (jeho právnym názorom) tak, ako bol vyslovený v odseku 9. napadnutého rozsudku, t. j. možnosť vyporiadať iba majetok navrhnutý do troch rokov od zániku manželstva, ktorý je v zjavnom rozpore s ust. § 149 ods. 5 Obč. zákonníka. Takisto ani ust. § 149 ods. 4 Obč. zákonníka nie je možné aplikovať na daný prípad, pretože spoločnosť V TECHNIK, s.r.o. bola vymazaná z obchodného registra v roku 2015, čím zanikla a tým zanikol aj obchodný podiel žalovaného v tejto spoločnosti. Uvedené znamená, že žalovaný si prisvojil celú hodnotu obchodného podielu, a preto by mal žalobkyňi zaplatiť polovicu hodnoty tohto podielu. Žalobkyňa žiada uhradiť polovicu do obchodného registra zapísaného vkladu spoločníka, pretože nie je objektívne schopná preukázať jeho skutočnú hodnotu.

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyne uviedol, že navrhuje Krajskému súdu v Nitre rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/318/2013 zo dňa 21.1.2019 potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

15. S názorom žalobkyne, že právny názor súdu o možnosti vyporiadať iba majetok navrhnutý do troch rokov do zániku manželstva, je v zjavnom rozpore s ust. § 149 ods. 5 Obč. zákonníka, žalovaný považuje za nesprávny. Z obsahu ust. § 149 ods. 4 a 5 je zrejmé, že spomínaný právny záver prvoinštančného súdu obsiahnutý v napadnutom rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/318/2013 je správny, pretože ako to *expressis verbis* vyplýva z ust. § 149 ods. 5 v spojení s ust. § 149 ods. 4 Obč. zákonníka, je možné vyporiadať majetok nachádzajúci sa v BSM v lehote troch rokov. V prípade, že sa nájde majetok, ktorý v tejto lehote do masy BSM zahrnutý nebol, resp. majetok nachádzajúci sa v BSM v lehote troch rokov vyporiadajúci nebol, platí preň domnienka ustanovená v § 149 ods. 4 Obč. zákonníka.

16. Rozsudok Okresného súdu Komárno, ktorý napadla odvolaním žalobkyňa je vecne správny, zákonný a spravodlivý. Úver bol braný v dôsledku rekonštrukcie bytu, pričom jeho časť mala byť použitá na pokrytie predošlého úveru žalobkyne. Zostatková časť bola čerpaná v súlade s uzavretou zmluvou medzi žalobkyňou a žalovaným na jednej strane a bankou na strane druhej. Samotná zmluva (jej obsah) dostatočne vierohodným spôsobom verifikuje pravdivosť tvrdení žalovaného. V tejto zmluve boli totiž etablované mechanizmy, ktoré museli preukazovať účel jednotlivých platieb čerpaných z úveru, resp. predkladanie faktúr a čestných vyhlásení.

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonom stanovenej lehoty, preskúmal napadnutý rozsudok a tým aj podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*) a dospel k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 v spojení s § 387 ods. 2 CSP potvrdiť.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. V danom prípade odvolací súd v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti podaného odvolania žalobkyne smerujúceho voči prvoinštančnému - zamietajúcemu rozsudku ohľadne návrhu žalobkyne na vyporiadanie BSM, v rámci odvolacieho konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj následne správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení hmotnoprávneho a procesného predpisu dodržiavajúc pritom myšlienkový postup hodnotenia vykonaných dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Na margo správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že konanie o vyporiadanie BSM je osobitným typom konania, v ktorom obaja účastníci, t. j. obidve strany majú súčasné postavenie žalobcu i žalovaného (iudicium duplex). Uvedené sa premieta aj do zásady, že zastavenie konania o vyporiadanie BSM na základe späťvzatia žaloby je možné iba so súhlasom druhej strany (k tomu pozri R/48/2020). Ak však ten z manželov, ktorý nepodal žalobu, t. j. žalovaný, má mať súčasne aj postavenie žalobcu, musí mať možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, a to nielen v tom smere, že uvedie námietky voči tomu, čo urobila predmetom konania druhá strana, to by bolo iba jednoduché vyjadrenie žalovaného k žalobe, čo by znamenalo popretie princípu „iudicium duplex“, ale má aj právo vyjadriť sa v tom zmysle, čo mieni urobiť predmetom konania on. Uplatňovanie zásady, že predmetom konania o vyporiadanie BSM je iba to, čo predmetom konania od zániku BSM (v lehote troch rokov) urobili účastníci konania, nemusí spôsobiť žiadne praktické problémy, pokiaľ ide o hnutelné a nehnuteľné veci, resp. iné majetkové hodnoty, voči ktorým (ak ich bývalí manželia v lehote troch rokov neurobia predmetom konania o vyporiadanie BSM) sa následne uplatní všeobecne spravodlivá fikcia v zmysle § 149 ods. 4 Obč. zákonníka, o rovnosti podielov. Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu sa vzťahuje na správne odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 9. týkajúce sa nevyporiadania majetku patriaceho do masy BSM účastníkov v lehote troch rokov, tak ako to bolo požadované žalobkyňou v jej písomnom podaní zo dňa 5.11.2018 (rozšírenie žaloby).

21. V prospech potvrdenia napadnutého rozsudku, ako vecne správneho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP nasvedčuje aj samotné tvrdenie žalobkyne rezultujúce z písomného podania zo dňa 5.11.2018, z obsahu ktorého je možné vyvodiť záver, že suma 24 469,86 eura bola poskytnutá na spoločné účely. To, že bola poskytnutá na spoločné účely znamená, že táto suma bola spotrebovaná počas existencie rozvedeného manželstva, čomu nasvedčuje aj striktný účelový obsah predmetnej úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ uvoľňoval svojim dlžníkom finančné prostriedky iba vtedy, ak ich použitie vopred vykladovali.

22. Pokiaľ ide o neunesenie dôkazného bremena ako celku zo strany žalobkyne v tomto konaní, tak odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na účel uzatvorenia Zmluvy o OTP HYPO ÚVERE zo dňa 25.10.2012, ktorý je s poukazom na obsah čl. I. bod 3 striktné daný tým, že úver je obidvom stranám tohto sporu poskytnutý za účelom splatenia úveru a údržby nehnuteľnosti. Účelovosť čerpania týchto prostriedkov a tým aj procesnú obranu žalovaného v tomto spore potvrdzuje obsah čl. III. písm. g/ predmetnej zmluvy, z ktorého je zjavné, že k uvoľneniu sumy 9 788 eur sa vyžaduje predloženie

čestného vyhlásenia dlžníka, ktoré banke zo strany dlžníka bude potvrdzovať, že finančné prostriedky v tejto výške dlžník preinvestoval na účel rekonštrukcie. Čl. III. písm. g/ citovanej zmluvy sa zasa vzťahuje na uvoľnenie finančných prostriedkov v sume 14 681,86 eura, pričom podmienkou takéhoto uvoľnenia finančných prostriedkov bolo banke predložiť doklady týkajúce sa nákupu stavebného materiálu použitého na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Následný postup banky sa mohol odvíjať tým spôsobom, že suma 14 681,86 eura bola poukázaná na účet dlžníka, alebo priamo na účet dodávateľa stavebného materiálu.

23. To, že žalovaný svojou procesnou obranou preukázal účel poskytnutia predmetného úveru v sume 33 000 eur rezultuje z obsahu v spise sa nachádzajúcich potvrdení od OTP Banky (potvrdenie zo dňa 15.10.2015 a výpisy z účtov č. 1 a č. 2). Naopak, žalobkyňa aj podľa názoru odvolacieho súdu prostredníctvom ňou navrhnutých svedkýň, ako jej blízkych osôb vyjadrujúcich sa k rekonštrukcii bytu sprostredkovane nepreukázala, že by predmetná rekonštrukcia bytu prebehla ešte skôr ako sa do bytu nasťahoval žalovaný.

24. V kontexte uvedeného sa aj odvolací súd prikláňa k tomu záveru, že žalobkyňa prostredníctvom ňou navrhnutých dôkazov a zároveň aj svedkov neuniesla dôkazné bremeno, aby preukázala, že predmetný úver bol použitý na podnikanie žalovaného, a preto ňou podané odvolanie voči zamietajúcemu rozsudku vyhodnotil za nedôvodné, s rozhodnutím o tomto odvolaní tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému, majúcemu v tomto konaní plný úspech, priznal voči žalobkyni nárok na náhradu týchto trov v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

26. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).